

עפ"ת 52742/01/17 - קוזמינסקי יוליה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 אפריל 2017

עפ"ת 52742-01-17 קוזמינסקי יוליה נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאווה בכור
המערכת קוזמינסקי יוליה

נגד
המשיבים מדינת ישראל

נוכחים:

אין התייצבות למערכת

ב"כ המערכת - עו"ד תומר אהרון

ב"כ המשיבה - עו"ד גבי פאר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפניי ערעור על החלטתו של בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, מיום **8.1.17** (כב' הש' פרי), לדחות את בקשת העוררת לביטול פסק דין שניתן בהעדרה ביום 29.5.14 בגדרו נדונה לעונשים הבאים:

קנס בגובה ₪2,000,

פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית

ופסילה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום **28.03.14** בשעה 23:54 נהגה המבקשת ברכבה, שיכורה, בכך שסירבה לתת דגימת אוויר נשוף, לפי דרישת שוטר, בניגוד לסעיף 3)62 + 64(א1) + 64 (ד) א וסעיף 39א' לפקודת התעבורה.

3. מטיעוני המערער עולה כי טעה בימ"ש קמא בכך שדן אותה בהעדרה, הרשיע אותה בדין, והשית עליה עונש חמור.

לטענתה - במועד האמור התבקשה ע"י שוטר לעצור את רכבה כיוון שאורות הרכב לא פעלו באופן תקין. היא זיהתה את סימון השוטר ועצרה את הרכב, אך כשפנה אליה השוטר- התקשתה להבינו הואיל והינה עולה מברית המועצות.

כשנעצרה עם רכבה - עלה חשד אצל השוטר כי המערערת נוהגת בשכרות, ועל כן ביקש כי תבצע בדיקת שכרות, אך היא לא הבינה את דרישות השוטר ומהלך בדיקותיו.

הדבר נעשה בניגוד לחובה לפיה נחקר שאינו שולט בשפה העברית- ייחקר בשפתו, ובשפה זו תרשם הודעתו.

במהלך עיכובה לא הצליחה להבין את הנדרש ממנה, והשיח לא צלח בינה לבין השוטר כפי שעולה מטופס הזמנה לדין בחלק "נסיבות המקרה" בו נותר חלק ריק מכל תוכן, ולא צוין בו דבר לעניין נסיבות עצירת רכב המערערת והתנהלות במקום.

על גבי טופס ההזמנה לדין נרשמה תגובת המערערת לפיה "**אין לי מה להגיד לך**" -מילים שלא נשמעו מפיה אלא מהתנהגותה בלבד ומשתיקתה, ולכן כתב השוטר את התשובה הלכאורית האמורה.

כל ההתנהלות במקום ארכה זמן ממושך שלא בא זכרה בתרשומתו של השוטר המעכב.

בדו"ח המאפיינים נרשם כי המערערת מסרבת לענות-שעה שלא סירבה לדבר, אלא הבינה את שפת השוטר.

בסעיף 4 לדו"ח המאפיינים צוין באופן תמוה כי מפיה של המערערת נדף ריח של אלכוהול, וזאת לאחר שציין קודם לכן כי היא שותקת ומסרבת לענות.

בנוסף - המערערת צורכת באופן קבוע תרופה בשם velokardin שריחה דומה לזה של אלכוהול, ויכולה להסביר את הדברים בדו"ח.

אילו הייתה נחקרת בשפה הרוסית - הייתה מספקת תשובה זו לשוטר, מציגה לו את התרופה, ומאפשרת לו להריחה.

עוד עולה כי המערערת התבקשה באמצעות הדגמה של השוטר בשפת גוף לבצע בדיקות נשיפה במכשיר הינשוף, ואכן ביצעה מספר נשיפות. לאחר מכן נרשם כי סירבה לבצע בדיקה נוספת במכשיר הינשוף.

בימ"ש קמא שגה בכך שהתעלם מהעובדה כי סירובה לבדיקת ינשוף שאינה מהווה אינדיקציה לשכרות -אינה נחשבת כסירוב לצורך הרשעה בשכרות, ועל כן הרשעה בשכרות מכוח סירוב מהווה עיוות דין מבוהק בעניינה של המערער.

לאחר ייעוץ משפטי שקיבלה ועיון בחומר הראיות עומדות לה טענות הגנה שיש בהן כדי לזכותה מהעבירה בה הורשעה, ועל כן הותרת המצב על כנו גורם לה עיוות דין.

בחנית הליקויים בחומר הראיות מעלה כי היא נעצרה בשעה 23:54, ובדיקת המאפיינים החלה כחצי שעה לאחר מכן - בשעה 1:26, כל זאת מהסיבה שהתקשרות בין הצדדים לא צלחה.

חתימתה בסעיף 8 בטופס המאפיינים אינה חתימתה, וזויפה כדי לייתר את הצורך בניסיון להסביר לה על מה היא חותמת, כשניתן להבחין בברור בהבדל בין החתימה ליתר החתימות במסמכים אחרים.

בטופס המאפיינים צוין כי המערער הסכימה לביצוע הבדיקה, בעוד שבזיכרון הדברים נרשם ע"י השוטר נוביק ערן כי היא סירבה לה.

סעיף 16 לטופס דין וחשבון לא מולא כראוי וחלקו לא נכון כלל, וזאת בשל חוסר מקצועיות השוטר או מתקשרות לקויה בינו לבין המערער.

במזכר שנערך ע"י השוטר סמ"ר מיכאל קלינין נרשם כי בתחנה ביקש ממנו השוטר נוביק ערן לתרגם למערער, והוא תרגם לה את מה שכתוב בדו"ח הפעולה - נהג שיכור, וכי המערער טענה שחבלו לה ברכב, והוא הסביר לה שיכולה להתלונן במשטרה.

לאור האמור - הרי שהשוטר נוביק ערן הבין כי המערער לא מבינה דבר, ולמרות שבשלב זה השכיל לדאוג למתורגמן - עדיין לא דאג כי יתורגמו לה כל המסמכים והבדיקות, ושירשמו דבריה לשוטר שתרגם דבריה מרוסית.

בהמשך, זומנה המערער למחרת לשימוע בפני קצין והתייצבה לשימוע, אולם לא הבינה דבר מדברי הקצין, ולא הבינה כי עליה להתייצב לדיון ביום 29.5.14.

בדו"ח העיכוב בשורת החתימה - רשמה ברוסית את המשפט "לא קוראת בעברית" והשוטר שאינו קורא רוסית ציין "מסרבת לחתום".

עוד נטען כי בדו"ח העיכוב לא צוינה שעת רישום הדו"ח ולא שעת השחרור, ומכאן כי גם העיכוב לא היה חוקי.

לאור כל האמור, התנהלותו של השוטר רס"מ ערן נוביק בביצוע פעולות האכיפה הייתה רשלנית ובלתי חוקית.

בבדיקה שנערכה בעניין אחר, נודע למערער לראשונה כי נשפטה בהעדרה. לטענתה לא קיבלה כל הודעה על גזר הדין ולא ידעה על כך.

לערעור מצורף תצהיר מטעמה שתורגם לה לרוסית.

כן נטען כי טעה בימ"ש קמא בכך שהוציא תחת ידיו פס"ד רווי הערות ציניות ומבודחות שאין להן מקום בהחלטות שיפוטיות.

שגה בימ"ש קמא בכך שלא אפשר לקיים את הדיון בבקשה במעמד הצדדים כמבוקש, הואיל ומדובר בעניין מהותי, וקיימת חשיבות רבה לקיום דיון באופן זה.

טעה בימ"ש קמא בכך שכבר בראשית החלטתו קבע כי המערערת הוזמנה לדיון כדין ולא התייצבה- שעה שלא הוזמנה כדין היות והמסמכים אותם קיבלה לידה אינם בשפתה, ולא נאמר לה בשפתה ע"י השוטרים כי הינה מוזמנת לדיון.

טעה בימ"ש קמא בכך שקבע כי המערער נחקרה בתיק אחר בשפה עברית והשיבה בעברית תקנית וצחה- למרות שלא נחשף לחומר החקירה בפל"א 511017/16 אליו הפנתה המערערת בתגובתה, שם מדובר בדף בודד עליו הוחתמה המערערת, וטענה זו אף לא נטענה ע"י המשיבה בתגובתה.

טעה בימ"ש קמא בקובעו כי מחומר הראיות, תיקיה ותצהיריה של המערערת עולה כי התמונה אותה מנסה היא להציג שונה מהמציאות. אדרבא- חומר הראיות העלה תמונה ברורה לפיה לא הבינה את דרישות השוטרים, ולא ברור לאילו תצהירים מתייחס בימ"ש קמא כשלבקשה צורף תצהיר אחד.

טעה בימ"ש קמא בקובעו כי המערערת סירבה לבדיקת ינשוף למרות שביצעה את הבדיקה מספר פעמים, וכאשר סירוב כזה לא נמצא בחומר הראיות.

בימ"ש קמא לא בחן את חומר הראיות, וטעה בזקיפה לחובתה את העובדה שהבינה את הדרישה להתייצב לשימוע למחרת היום- דרישה שהובנה באמצעות סימוני ידיים של השוטר כאשר השתמש בלוח השנה.

טעה בימ"ש קמא בקובעו כי המערערת לא הציגה כל טעם המצדיק את אי התייצבותה, למרות טענתה כי נודע לה במקרה אודות פס"ד נגדה, וכן כי לא נגרם לה עיוות דין.

למרות קביעתו של בימ"ש קמא בסיפא החלטתו לפיה בחומר הראיות מצוי מזכרו של המתנדב המשטרה שציין במפורש כי תרגם למערערת את האמור בדו"ח הפעולה- הרי שמהחלטתו עולה כי לא האמין שהמערערת נזקקה לתרגום.

כאמור, ממילא מדובר בתרגום של כמה מילים בודדות של שוטר דובר ורוסית שעבר במסדרון ו"זרק לעברה" כי היא חשודה בנהיגה בשכרות.

במעמד הדיון נטען עוד כי לא נעדרה המערערת מחמת זלזול, אלא כי היא לא הבינה שעליה להתייצב במועד הדיון שנקבע.

מחומר הראיות ניתן ללמוד כי השוטרים במקום הבינו שהמערערת לא מבינה עברית, לכן בחרו בחלק מהמקרים לאפשר לה תרגום בחלקים מההוטיים ובהסבר שמאשימים אותה בנהיגה בשכרות, אך בבדיקות המאפיינים שנערכו לה- לא הוסבר לה מה מהות הבדיקה והמשמעות של כך. היא חתמה על מה שנאמר לה לחתום מבלי שהבינה.

יתרה מכך עונש הפסילה שהוטל עליה לא מידתי בנסיבות העניין, כשאין אינדיקציה לשכרות, ומדובר בסירוב

לכאורה לבדיקה כי המערערת לא הבינה מה מבוקש ממנה.

העונש אמור להיות בין 3-6 חודשי פסילה.

בנוסף, המערערת היא אם חד הורית ויש לה 3 ילדים.

לאור כל האמור, מתבקש בימ"ש לזכות את המערערת, או לחילופין- להחזיר את התיק לערכאה דיונית לניהול המשפט מראשיתו.

4. מטיעוני המשיבה עולה מאידך, כי המערערת עלתה לארץ ישראל בשנת **2001**, הוציאה רישיון בשנת **2011**, כנראה שאת התיאוריה עשתה בעברית, והיא נחקרה בתיק אחר בשנת 2016, שנתיים לאחר מכן - מבלי שנזקקה לכל סיוע.

המערערת חתמה על הזימון לדין, חתימתה מופיעה באופן דומה בכל המסמכים.

יש התייחסות מפיה בשפה העברית, כשעל חלק מהשאלות בוחרת לענות, ועל חלקן בוחרת שלא לענות.

במסמך נוסף ומסמך זיכרון דברים אומרת המערערת מפורשות כי לא חייבת לעשות את הבדיקה כיוון שכבר ביצעה אותה פעמיים, אומרת כי תדבר עם עורך דינה, והכל תועד ונרשם.

כמו כן המערערת ידעה והבינה כי עליה להגיע לשימוע למחרת.

תורגם לה כל הדו"ח, והיא הבינה שעליה להתייצב לבית המשפט.

ישנו מסמך נוסף שנכתב ע"י שוטר אחר, ולפיו יש התייחסות מפיה, בה אומרת לשוטר שהוא יכול לקחת את האוטו, אבל שואלת מה עם החידוש, כל זאת בשפה העברית.

בנוסף לכל המסמכים שעליהם חתמה המערערת ולדברים שנאמרו מפיה, הרי שזה תורגם לה, ולראיה- ידעה להתייצב יום לאחר מכן לשימוע.

בנוסף, בכל מקרה לאחר שעברה ברור עם המשטרה והגיעה הביתה - שומה עליה כי תנסה לברר מה נכתב במסמכים. לבטח אדם שלא יודע עברית ולא יודע במה מדובר היה מברר את הדברים, ולא נזכר אחרי שנתיים לנסות לבטל פס"ד.

לאור כל האמור, יש לדחות את הערעור.

5. דין והחלטה

בחינת החלטתו של בימ"ש קמא בהתאם לסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), מעלה כי לא נפל כל פגם בהחלטתו, ואין כל עילה להתערבות ערכאת

הערעור.

ראשית, צדק בימ"ש בקביעתו לפיה המערערת נעדרת כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדין מקום בו זומנה כדין לדין בעניינה.

יש לציין כי כל טענה בדבר "אי הבנתה" של המערערת את השפה העברית עד כדי שהתקשתה להבין את דברי השוטר אליה כביכול במעמד העיכוב, כמו גם את יתר ההליכים שננקטו בעניינה בהמשך האירוע- **הינן טענות שטוב היה להן לו לא היו נטענות כלל.**

מדובר במערערת שעלתה לארץ בשנת 2001, מתגוררת בישראל ומנהלת בה אורח חיים מזה כ-16 שנים (!), והתנהלותה בעת העיכוב מעלות כי הבינה היטב את המתרחש.

המשיבה צירפה בתגובתה לבקשה בבימ"ש קמא העתק עמוד ראשון מחקירתה של המערערת בתיק אחר בעניינה ממנו עולה כי המערערת נחקרה בשפה העברית וללא כל שירותי תרגום, ואף ציינה כי היא אינה נזקקת לעו"ד, ומוכנה לשתף פעולה- באופן המחזק קביעה זו.

המערערת הבינה היטב כי עליה להתייצב לשימוע למחרת היום בפני קצין משטרה, ואכן התייצבה, חתמה על טפסים במו ידה, וענתה לשאלות השוטר במעמד העיכוב, ובכלל זה- קיבלה לידיה את הזימון לדין בבימ"ש בפתח תקווה למועד הרלוונטי.

למותר לציין כי אפילו בהנחה כי לא הבינה כי זומנה לדין כאמור- האדם הסביר שנחקר במשטרה היה פונה לקרוב משפחה, חבר או מכר דובר עברית על מנת שיבאר לו את תוכן המסמכים שבידה מיד לאחר השימוע, ובכלל זה- הזימון לדין.

זאת ועוד, מטופס השימוע שנערך לה ע"י פקד עידן עירן לגבי החלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב מיום 29.3.14 עולה כי תגובת המערערת לאחר שהוסבר לה כי באפשרותה להעלות טענותיה הייתה "אם אתם רוצים לקחת את האוטו אז אין בעיה, אבל מה עם החידוש אוטו שם?" (שם, סעיף 4), וכן בהמשך אמרה כי "הרישיון באוטו" (שם, סעיף 7).

בתחקור חשוד שנערך לה ע"י השוטר ערן נובק מליל האירוע עולה כי תגובותיה לשאלה אם שתתה משקה אלכוהולי לאחרונה ומאיזה סוג הינן "לא שתיתי", כי תגובתה לשאלה מדוע סירבה להיבדק באמצעות ינשוף ענתה "אני עשיתי כבר פעמיים ולא עושה יותר", ובנוסף אמרה המערערת במעמד זה "אני הדבר (צ"ל- אדבר- נב) עם העורך דין שלי או קיי".

למותר לציין כי ליתר השאלות בדבר האם נטלה תרופות לאחרונה, מה אכלה, או מי נכח עמה במקום בו שתתה- סירבה להגיב.

מהנ"ל עולה כי לא זו בלבד שהמערערת עונה לחלק מהשאלות באופן ענייני ובשפה העברית, אלא שבוררת את השאלות עליהן רוצה לענות ומסרבת לענות לחלקן, כפי שאף עולה בברור מדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות.

לעניין זה יוער כי הטענה בדבר "זיוף" חתימתה לכאורה של המערערת על גבי טופס זה אף היא טענה שראוי היה להימנע מהעלאתה בעיקר נוכח דמיונה המובהק של חתימה זו ליתר חתימותיה של המערערת על גבי הטפסים בתיק, לגביהם לא עלתה כל טענת "זיוף", ונוכח היותה של חתימה זו מורכבת ומסובכת, שניכר כי לא על נקל ניתנת לחיקוי- לא כל שכן ע"י שוטר בשטח בזמן קצר. מדובר בטענה הנחזית כמופרכת.

אף בטופס זיכרון הדברים ממועד האירוע מצוטטת המערערת כמי שאומרת לשוטר ערן נוביק לגבי סיבת סירובה בדיקת הינשוף **"אני לא חייבת לעשות את הבדיקה עשיתי פעמיים בדיקה שלא חייבת לעשות"**, אמירה שאף מתיישבת עם האמור בסעיף 5 בדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, לפיו בוצעו 2 בדיקות "נשיפון" אולם הן לא היו תקינות, והיא סירבה לבדיקה נוספת.

גם באישור בדבר נטילת רישיון נהיגה וזימונה לשימוע למחרת היום, ניכר כי לא נדרש כל תרגום, וסעיף 3 הרלוונטי לעניין זה נותר ריק, ומפיה נאמר **"אין לי מה להגיד"**.

למותר לציין כי בצדק ייחס בימ"ש קמא משקל רב לעובדה לפיה בטופס זה אף זמנה בכתב להתייצב בתאריך **29.3.14** בשעה 19:00 ביחידת התנועה ברחוב ז'בוטינסקי 106 בראשל"צ, כפי שאכן התייצבה.

למעלה מן הצורך יוער כי לא זו בלבד שהמערערת תועדה ע"י שני שוטרים -רס"מ ערן נוביק ופקד עידן עירן - כמי שדוברת עברית לחלוטין, אלא שסמ"ר מיכאל קלינין תעד במזכר כי תרגם לה את דו"ח הפעולה, באופן המרוקן מתוכן כל טענה בדבר אי הבנת האמור, אפילו לשיטתה של המערערת.

זאת ועוד- בנסיבות אלה, השתתתה המערערת **ממאי 2014 ועד לנובמבר 2016**, חלוף זמן של כשנתיים וחצי(!) בטרם הגישה את הבקשה לביטול פסק הדין בהעדרה, כל זאת ללא הסבר סביר.

אף בכל הנוגע לקביעתו של בימ"ש קמא לפיה לא נגרם למערערת כל עיוות דין - לא נפל כל פגם.

לגופו של עניין יאמר כי חומר הראיות משופע בראיות המצביעות על נהיגתה של המערערת תחת השפעת אלכוהול, ובכלל זה -העובדה כי מלכתחילה נסעה בצורה מחשידה ללא אורות שהביא לעיכובה, קיומו של ריח אלכוהול קל מפיה, העובדה כי נכשלה בבדיקת מאפיינים שעה שטעתה בספירת הצעדים, לא הצמידה עקב לאגודל, התנדנדה והסתייעה הרמת ידיים לצדדים לשם שמירה על יציבות, והתרשמותו הכללית של השוטר לפיה הייתה של השפעת אלכוהול ברמה בינונית.

יש לציין כי התנהלותה הבעייתית של המערערת המפורטת לעיל ובהחלטתו של בימ"ש קמא, היא שמנעה את ברור העובדות לאשורן- ולא אי הבנת השפה, ובכלל זה: עריכת שתי בדיקות ינשוף לא תקינות, סירובה לבדיקה נוספת, וסירובה לענות לשאלות השוטר במקום, ובכך- אין לה להלין אלא על עצמה.

6. לאור כל האמור, ובשים לב לעובדה כי העונש שהושת עליו סביר ומאוזן בנסיבות אלה, הרי שלא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

על כן, דין הערעור להידחות.

ניתן והודע היום י' ניסן תשע"ז, 06/04/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת